

شنبه 30 آبان 3 ذی الحجه 21 نوامبر

اعزام حضرت علي(ع) به جاي ابوبکر براي ابلاغ سوره برائت در مراسم حج از سوي پیامبر (ص) در سال نهم هجري قمری...

**اعزام حضرت علي(ع) به جاي ابوبکر براي ابلاغ سوره برائت در مراسم حج از سوي پیامبر (ص) در سال نهم هجري قمری**

پس از آنکه سوره برائت [نهمین سوره قرآن کریم] بر پیامبر(ص) نازل گردید، آن حضرت، ابوبکر بن ابی قحافه را به حضور طلبید و به وی دستور داد که آیات اول تا نهم این سوره را برای مشرکان، حاجیان و زائران مکه معظمه قرائت کند و پیمان آن حضرت با مشرکان را در جمع حاجیان بخواند.

بدین منظور وی را در نخستین روز ماه ذی حجه سال نهم هجری قمری به سوی مکه معظمه اعزام نمود. اما اندکی پس از حرکت ابوبکر از مدینه به سوی مکه، جبرئیل امین بر پیامبر (ص) نازل شد و به وی گفت: اِنَّ اللّٰهَ یَقْرُکَ السَّلَامَ و یقول لک: لا یؤدی عنک الا انت اورجل منک؛ خدای سبحان بر تو درود می فرستد و می فرماید: جز تو یا کسی که به منزله تو باشد نمی تواند این مأموریت را به انجام رساند.

پیامبر (ص) پس از دریافت وحی، به داماد و جانشین خود، امیر مؤمنان علی بن ابی طالب(ع) فرمود: هم اینک بر ناقه من [بنام عضیا] سوار شده و خود را به ابوبکر برسان و سوره برائت و پیمان نامه مرا از او بگیر و به سوی مکه معظمه حرکت کن و سپس آن را در میان حاجیان و مشرکان مکه قرائت کن و به ابوبکر بگو: یا با تو همراهی کرده و در رکاب تو به مکه رود و یا به نزد من در مدینه باز گردد.

حضرت علي(ع) به همراه جابر بن عبدالله انصاری از مدینه حرکت کرد و در روز سوم ذی حجه، در مکانی به نام "الرّوحا" که با مدینه منوره چهل مایل فاصله داشت رسید و پیام رسول خدا(ص) را به ابوبکر رسانید.

ابوبکر، که از این کار، دل شکسته و ناراحت شده بود، سوره برائت و پیمان نامه رسول خدا(ص) را به امام علی بن ابی طالب(ع) سپردولی از همراهی وی خود داری کرد و بناچار به سوی مدینه منوره باز گشت.

ابو بکر به محض بازگشت به مدینه، یک راست به نزد رسول خدا(ص) رفت و به آن حضرت عرض کرد: ای رسول خدا(ص) آیا درباره من آیه ای نازل شد؟

پیامبر (ص) فرمود: نه، ولیکن من [از جانب پروردگار متعال] مأمور شدم که یا خودم آن را ابلاغ کنم و یا به کسی که از اهل بیت من باشد بسپارم.

بنا به روایتی وی به پیامبر اعتراض کرد و گفت: یا رسول الله(ص)! ما کنت تري اّتي مؤدّ عنک هذه الرسالّة؟

یعنی: ای رسول خدا(ص)! چه می شد تورا که من این رسالت را از جانب تو به انجام می رساندم؟

پیامبر(ص) فرمود: اَبی اللّٰه یؤدّیها الا علی بن ابی طالب؛ خداوند سبحان امتناع فرمودند که غیر از علی بن ابی طالب(ع) کسی آن را ابلاغ کند.

ابوبکر از گفتار رسول خدا قانع و ساکت نشد و با آن حضرت به مشاجره پرداخت، به طوری که رسول خدا (ص) ناچار شد در پاسخش بفرماید: کیف تؤدّیها وانت صاحبی فی الغار؟

یعنی: تو چگونه می توانستی آن را ابلاغ کنی و حال آن که [در راه هجرت به مدینه] همراه من در غار [ثور] بودی؟

ابوبکر، در آن غار، با اینکه کسی از اختفایشان با خبر نبود و از نجات پیامبر(ص) یقین داشت، با این حال، از تعقیب مشرکان مکه به وحشت افتاده بود و به شدت در خوف و ترس گرفتار آمد و بدنش می لرزد و در آن حال این آیه نازل شد: فَقَد تَصَرَّهَ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهٗ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا ثَانِیَ اَتْنِیْنَ اِذْ هُمَا فِی الْغَارِ، اِذْ یَقُوْلُ لِصَاحِبِیْ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا...

پیامبر(ص) به وی گوش زد کرد که در آن غار از شدت ترس مشرکان، آرامش نداشتی، چگونه لیاقت ابلاغ این سوره مهم و پیمان نامه مشرکان را داری؟

به هر روی، حضرت علي (ع) پس از انجام وقوف در عرفات و اعمال منی، در ایام تشریق [روز های سیزده تا پانزده] به بالای کوهی که معروف به "شعب" است می رفت

و با صدای بلند، مردم را فرا می خواند و آنان را به استماع پیام رسول خدا(ص) دعوت می کرد.

هنگامی که زائران [اعم از مسلمانان و مشرکان] در حضورش گرد می آمدند، در آغاز سوره برائت را [بَرَاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ فَسِیْخُوْا فِی الْاَرْضِ...] را قرائت می کرد و به آنان تذکر می داد که از این به بعد، هیچ کس حق ندارد وارد مسجد الحرام شود، مگر آن که ایمان آورده باشد؛ هیچ کس نباید به صورت عریان و برهنه، خانه خدا را طواف کند؛ از این سال به بعد هیچ مشرکی نمی تواند حج خانه خدا را به جای آورد؛ هر کافری که با خدا و رسولش پیمان داشته باشد، تا پایان مهلت آن فرصت دارد و آنانی که عهده ندارند، چهار ماه فرصت دارند که به توحید گرویده و اسلام را اختیار کنند و پس از آن، اگر مسلمان نشوند، جان و مالشان در هدر است .

مشرکان هنگامی که علی بن ابی طالب (ع) را با آن دلیری و صلابت و اعتماد بنفس مشاهده می کردند، که آیات وحی و پیام

رسول خدا(ص) را به طور مرتب در صبح، ظهر و شام و به مدت سه روز با صدای رسا می خواند، تعجب کرده و شگفت زده می شدند.

از این بابت، کینه و عداوت وی را در دل می گرفتند و حتی برخی از آنان، آن حضرت را با شمشیر و عسیره خویش تهدید میکردند، ولی وی لحظه ای ترس و واهمه از خود نشان نداد و با شجاعت تمام، پاسخ های آنان را میداد.

پیامبر(ص) منتظر بازگشت حضرت علی(ع) به مدینه بود و برای وی اظهار نگرانی و ناراحتی میکرد. ولی هنگامی که از بازگشت وی باخبر شد، بسیار خوشحال گردید و به ابوذر غفاری که بشارت بازگشت حضرت علی(ع) را به وی داده بود، مژده بهشت داد و فرمود: لک بذلک الجنة.

آن حضرت، به استقبال علی(ع) شتافت و وی را در آغوش گرفت و بر صورتش بوسه زد و از خوشحالی، بسیار گریست. آنگاه به وی فرمود: با این مأموریت مهم چه کردی؟

حضرت علی(ع) گزارش مأموریت خویش را به اطلاع آن حضرت رسانید.

پیامبر(ص) فرمود: کان الله عزوجل اعلم بک منی حین امرنی بارسالک؛ خداوند سبحان، هنگامی که مرا فرمان داد که تو را به این مأموریت بفرستم، دانایتر از من درباره تو بود. [یعنی تو را بهتر از من می شناخت و لایق این مهم میدانست].

شیخ مفید(ره) در مسال الشیعه گفت: و کان ذلک عزلاً لأبی بکر من السماء، و ولایة لامیر المؤمنین(ع) من السماء.

تولد «ابوریحان محمد بن احمد بیرونی» در سال 362 هجری قمری

«ابوریحان محمد بن احمد بیرونی» منجم، ریاضیدان، جغرافیدان و فیلسوف برجسته و پرآوازه ایران و جهان اسلام در در سال 362 هجری قمری در شهر خوارزم متولد شد؛ از این رو به بیرونی شهرت یافت. بیرونی ابتدا در دربار امیران خوارزم بسر می برد. در سال 48 هجری قمری همراه محمود غزنوی به غزنیه رفت و از آن پس حتی در جنگها همراه این حاکم غزنوی بود. این دانشمند بزرگ ایرانی در آثار تألیفی خود در استفاده از هر سند شیوه انتقادی به کار می برد و این روش از تصحیح جزئیات عبارات تا تحلیل نظریه های علمی را شامل می شد. آثار ابوریحان بیرونی از منابع مهم تاریخی بشمار می رود زیرا او همواره به مسائل و حوادث تاریخی توجه خاص داشته است. «آثار الباقیه، قانون مسعودی و تحقیق ماللهند» از مشهورترین آثار ابوریحان بیرونی محسوب می شوند.

تولد «خاقانی شروانی» در سال 520 هجری قمری

«خاقانی شروانی» از شاعران توانمند کشورمان در سال 520 هجری قمری در قریه در بند شروان دنیا آمد. او علوم و فنون ادبی و صنایع شعری را از ابوالعلاء، گنجوی آموخت و به سبب استعداد سرشار خویش شاعری برجسته شد و به خاقانی تخلص کرد. خاقانی شروانی به سفر حج نیز رفت و مدتی در مکه و مدینه اقامت گزید. او در بازگشت از این سفر مشاهدات خود را در کتابی بنام «نحفة العراقین» نگاشت. خاقانی در شهر تبریز درگذشت.

درگذشت آیت الله العظمی حاج میرزا محمد تقی شیرازی در سال 1337 هجری قمری

آیت الله العظمی حاج میرزا محمد تقی شیرازی فقیه عالیقدر و مبارز ظلم ستیز در سال 1337 هجری قمری در نجف اشرف درگذشت و پیکرش را در کربلا ب خاک سپردند. ایشان پس از اتمام تحصیلات مقدماتی به کربلا سفر کرد و نزد مجاهد کبیر میرزای شیرازی به دانش اندوزی پرداخت. آیت الله محمد تقی شیرازی بعد از وفات آیت الله خراسانی ریاست مسلمانان را در سامرا بعهده گرفت و با وجود مشغله فراوان تألیفات متعددی از خود به یادگار گذاشت. «حاشیه بر مکاسب» از جمله این آثار است.

صدر فرمان برلین از طرف ناپلئون بناپارت در سال 1806 میلادی

فرمان تاریخی معروف به «فرمان برلین» در سال 1806 میلادی از طرف ناپلئون بناپارت امپراتور فرانسه صادر شد. به موجب این فرمان کلیه کشورهای اروپایی تحت نفوذ فرانسه از هرگونه تجارت با انگلستان منع شدند. این اقدام ناپلئون واکنشی در مقابل محاصره دریایی بود که از ماه مه همان سال انگلستان علیه فرانسه آغاز کرده بود.

فرستادن اولین بالون به آسمان در سال 1783 میلادی

در سال 1783 میلادی برای نخستین بار در تاریخ تلاش بشر برای پرواز به فضا يك بالون به آسمان فرستاده شد. با این بالون دو تن از جمله يك فیزیکدان فرانسوی بنام «دو روزیه» به آسمان پرواز کردند. دوروزه از دوران تحصیل در اندیشه ایجاد وسیله ای برای صعود به آسمان بود و سرانجام زمانی که برادران «مونگو لویه» اولین بالون را ساختند او نیز با ساخت بالونی در این روز پرواز کرد و راه فضا را گشود. گفتنی است این فیزیکدان در جریان يك پرواز تحقیقاتی برفراز دریای «مانش» سقوط کرده و ناپدید شد.